

Naš Dom
G. Zver Joško, knjižničar Črenšovci

Mêsečne verske novine.

Vu iméni prêkmurske evang. šinjorije rediteľ
i vďávník: FLISĀR JĀNOŠ, Murska Sobota.

Rokopisí se morajo v Puconce pošilati.

Ček računa št. 13,586; imé „Dúševni list“ Puconci.

Cejna na cejlo leto 20 Din., v zvônstvo 30 din.,
v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplačilo

gorivzeme vsáki evang. dúhovník i vučitel.

Na probo djáni.

(II. Korinth. 13, 5.)

Dente sami sebé na probo! Po naturi smo mi lúdjé vsi takši, ka drúge denemo radi na probo, či je pri njih vse vu rêdi. Ali eti se tak právi: „Sami sebé vardente, či je Kristuš vu vami? Ki Kristušovoga dúhá nema, on je nê njegov.“ Tò vsakše formo odlôčeni pomen má. Dosta jih je takši, ki niti neščejo, da bi sami sebé spoznali. Za eto bi rad opômeno na edno málo otroško pripovêst. Eden máli dečko je eden Dinar zgúbo. Vrêlo je isko te zgúbeleni pêne z svojim prijátelom navkúp, ali nê sta ga mogla najdti.

Po dúgom iskanji erče: „Eti vu sūk-nji pod fôrov nika trdoga občútim.“ „Pogledni, kâ pa ka je rávno tò te Dinar,“ erče prijátel njegov. „Tò nebom délo, ár či je nê tò te Dinar, bom se samo ešče bole čemerio.“

So lúdjé, ki vu dúševni pítanjaj rávno tak činijo, ki si od sébe neščejo premišlávati, neščejo sami sebé spoznati, nego norijo sebé. Tákši so prispodobni k onim, ki k zdravniki idejo záto, naj je potrôšta, naj se spomérijo, bár dobro znájo, ka za njih nega več pomôči.

Nindri se ne káže ceremonija na telko, kak rávno vu krščanskem živlênji.

Záto vardeni sam sebé! Nikáki čúдне vzroke májo, naj sami sebé pomérijo, kak ona žena, ki je brezi dvojnosti za stálno

držála, ka vu nebésa pride, ár je več lét církev pomêtala.

Kristuš i ti? Sta se vidva že srêčala i najšla? Ki z Kristušom v dotikanje pride i se ne povrnê, ne čini pokôro, on je komediáš, slepár. Ár kam Kristuš pride, tam se obúdi dúšnavêst i zkelkim bliže pride On, telko močnê bičúje dúšnavêst: „pri meni je dosta nê vu rêdi.“ Ki té ne čini právo pokôro, on je prisiljeni lagati, komedijo špilati. Deni se ednôk na probo, gda pred Kristuša stôpiš!

Či bi zevsêm tvojim mišlénjem, nakanênjem i z vsêm, ka se vu tvojoj pâmeti obrné i ka ti je vu srci skrito, pred človeka mogo stôpiti, ti sam bi se prestrašo i bi gvúšno brezi pomilúvanja bio osodjeni. Ali k Kristuši vedno lahko prideš, kak dête k oči. On de se veselio, či njemi ti do slêdnjega vse povêš, vse ovádiš. Njega rávno ono žalosti, či ti kaj zatajiš. Pred nikšega človeka nemreš tak batrivno stôpiti, kak pred njega. Ednoga človeka potrplênje bi preveč na probo djao, ali pred Kristuša miloščo vsigdár lahko stôpiš. On má smilúvanje i njemi vse lahko povêš, On má rešenje i pomôč za vsáko nevolu i si lahko gvúšen, či so ti grêhi bár kak krv erdéča, On te ne odvrže. Ščêš tvoje znotránje živlênje zatajiti, zakrivati, ali pa žnjim pred Kristuša stôpiti? Vsa dvojnost i nemér srcá tvojega je odnut, ka si se nê vardeno, nê pred Kristuša stôpo, nego pred lúdi, pred sam sébe. Záto ti je živlênje tak žmetno, ka si

té stopáj nê napravo pred onoga, ki tak pravi: „jas sem te od nigda mao lûbo,“ ki je tvoje grêhe vzéo na sêbe, tûdi te nájvêkši grêh: nevôrnost. Ali si zaistino vu božoj navzôčnosti?

Ali tô ide ešče globše. Moreš se na probo djáti; ali je Kristuš **vu tebi**. Ali je On vu tvojem živilênji i činênji ta oživávajôča i vodéča môč.

„Kristuš vu nami,“ telko znamenûje, ka se vse tvoje nakanênja i vola po njem ravnajo, ka je On te Gospôd i zapovednik nad cêlov tvojov bivostjôv. Je Kristuš tebi samo on, ki je samo té dober, či si vu nevôli, ali pa On králûje obri cêloga živilênja tvojega, cêle bivosti? Deni se zâto na probo; či je Kristuš vu tebi! Je li on tvoj zapovednik, ali pa poglavnik etoga svêta: te hûdi? Je On trdi grád vu tebi i ti vu njem, ali si pa kak dim, šteroga vóter tamtá nosi, kam se njemi vidi?

On etak veli: „jas sem krotki i z sr-cá ponizen.“ Si ti tûdi tákši? Pogledni se samo i deni se na probo! On je vôren bio do smrti! Ali si ti tûdi vôren! Pogledni se! I máš vse té lastnosti, znao bi ti drugim nogè zaprati, kak On? Znáš li vôren bidti Bôgi, kak je on bio? Pogledni se!

Či je Kristuš vu tebi, te ne boš isko,

naj se lûdêm i samomi sebi dopádneš, nego boš Bôgi vôren notri do nájménšega. Samo či je on vu tebi, lahko ideš na pomôč onomi, ki je med razbojníke spadno, samo tak lahko stôpiš z áldovom tvojim pred oltár. Samo pod njegovov močnov rokôv bode srcé tvoje z korinami okinčeno, kak eden lêpi pûngrad, šteri dober sád prináša, plemenitoga. Ščêš njemi sálaš dati vu srci tvojem? Bojdi pravičen k Njemi, ne zatáji nikaj! I či de ti bár pôť skôz velke bolečine pelala i skôz pokôre vodili, lahko se veselíš i moléči dáš hválo, ár Kristuša krv zakrije bine tvoje i dolizaperé grêhe, tebê pa za bogátoga naprávi na veke. S.

Rázločna vadiľvânja.

Dnesdén se večkrát z britkočov napuni srdcé naše, ár vidimo z edne stráni versko mláčnost pri vnôgi, z druhé stráni pa nê ednôk zatájenjé dráge vere naše za ti preidôci, zemelski volo. Naj se kelko telko pokrepkûjemo vu svojoj evangeličanskôj ogvûšanosti, za toga volo objávimo več artikulušov, vu šteri lahko bole spoznamo naše lêpo vadiľvânje. Vu etoj numerí nakrátcí spoznávatí ščêmo rázločna vadiľvânja.

Gdekoli hodimo, gde lûdjé živêjo, povsê dík nájdemo vadiľvânje. Tô je tûdi svedostvo od toga, ka je vadiľvânje nê gornájdénjé lûdi,

Z ednoga premedlênoga zvêzka.

Na šolskoga leta konci so me oča domô pelali. Dostafêle radosti me je čakalo domá. Sád de se zoro, dinj povôli bode, lêšnjekov, lesičic de pun lôg. Lánski pajdášje me čakajo, z kêmi mo si jas že kak vêkši diják gučao. Te máli brat je zdá že tûdi vêkši zrásao i mati so mi zagvûšno edno dvê velkoga golêra srakici zašili, kakše vicišpána sin nosi, kí je v našem zlôči prvi diák bio. I ešče k-tomi so mi mati vëndar tûdi ozdravili od kašla, šteri ji že trétje leto mantrá i nedá njim pokoja i tak so blédi, kak steber, šteri cêrkvi feob drži gori.

Vse je tak bilô, kak sam se trôštao. Samo li mater sem naišao bole blêdo, kak so láni bili. Dostakrát so cêli dên ležali. Oča so nê kadili v hiži, ešče i ti nájvêkši gospodski gostjê tûdi nê cigárov i cigaretlinov, gde so se mati držali, ár so od dína bole kašlali.

To prvo gojdno, štero sem domá bio, so mi mati veleli, naj z omára srédnjega prečnjeka kište vô vzemem tivi dvê velkoga golêra srakici, šterivi sta odzgora. Edna de moja, ta ova pa ménšega brato. Da so krasne srakice bile tó! Zádni tao je bár z domáčega plátna bio, kak te ove srakice, ali prelo, štero je z vòskimi grbami bilo vónašito, na šmizlin zošlingano i naprê je trbelo nositi, ne odzajaj; potom je ji nê trbelo z kiticami zvêzati, nego tak na šinjeki, kak na rokáj z konec setkání gombami zakapčûvati. Ka se je golêra i rokávov grla dostájalo, so nê z domáčega plátna, nego z-tak zvánoga patjolata bili zgotovleni. Drági so mogli bidti, ár so se naprvi pogléd že ténši vidili, kak vicišpánovoga siná.

Pri srakicaj je drugo tûdi bilô, ka mi je kvár bilô na pamet vžeti. Eden velki falat bëlôga cukra, kak dvê pesnici, vu sívi papér zasû-

nego zadovoljenjé občinskoga želenja človeče dŭše. Vadlŭvánje je poprekno vu Bogá položena vera i toj primerno življenje.

Štiriféle vadlŭvánja razlôčimo: pogansko, židovsko, mohamedánsko i krstšánsko vadlŭvánje.

1. Poganje mesto Stvoritelja stvorjénja molijo, kakti sunce, mesec, zvézde, ali po človečoj rôki naprávlene kêpe, stebre, štere skŭpno za bolvane imenŭjemo. Zdá tŭdi jestejo etakši poganje v Ažiji, v Afriki, v Austráliji. Prinas v Europi etakši poganov nega, ali jestejo okrstšeni poganje. *Vsákl je nalmre pogan, kl toga právoga Bogá nájbole nelŭbt na etom svétŭ.* Ah pa ji tŭdi pri nas dosta jeste, ki od Bogá bole lŭbijo pêneze, jêstvino, pítvino, zmožnost, díko, liki je tó spísao Pavel apoštol: „Vnôgi hodijo, od šteri sem vám dostakrát pravo, zdá pa i jô-čič právim, ka so nepriátelje križa Kristušovoga, ki konnc je pogŭbelnost, ki Bôg je trbŭje i díka njihova vu sramoti njihovej, ki ta zemelska premišlávalo.“ (Filip. 3, 18—19.) Nad pŭvrne-njem poganov se misionarje trŭdijo. Ki te ne-okrstšene pogane povračŭjejo i eto Jezušovo zapoved spunjávejo: „Idôči včŭte vse národe.“ (Mt. 28, 19), tê so zvônešnji misionarje; ki pa okrstšene pogane vráčaio, tê so znotrêšnji misionarje.

2. Židovje toga právoga Bogá molijo, koga Jahve imenŭjejo. Jezuš Kristuš nedrŭžio za Božega sina i obečanoga Meššiasa. Njihova

svéta kniga je Stári-Teštamentom i Talmud. Talmud je zákona razklájanje židovski popév. Svêtek njihov je sobotni dén.

3. Mohamedánsko vadlŭvánje je eden Mohamed imenŭvani arabski tržec nastavio. Z poganskoga, židovskoga i krstšanskoga vadlŭvánja je narédo eto vadlŭvánje. Bogá oni Allah zovéjo, ki je poleg njih tri proroke meo: Mozeša, Jezuš i Mohameda, med šterimi je poleg njih nájvêkši Mohamed. Občno poznani njihov govor je: „Eden je Bôg, Allah i Mohamed je njegov nájvêkši prorok.“ Svéta njihova kniga je Koran. Prepovêjo brasko meso jesti i vino píti, ali dovolijo poligamijo. Pétek drŭžio za svêtek. V Europi tŭrci nasledŭjejo Mohameda vadlŭvánje.

4. Krstšanko vadlŭvánje je jedino právo vadlŭvánje, štero je Boží dár na bláženstvo i zveličanje lŭdém, Jezuš Kristuš je je prineso doli na zemlo. Popisano je vu Novom-Teštamentumi. Eto je naše vadlŭvánje!

Vadlŭvánje, oh ti boží dár!

Tí, tí si mi angel míra.

V-tvojem krŭli nevčagam nigdár

Vu nôči kakšé vihéra.

Ka bi bio jas brezi tébe,

Najdragši blagoslov nébe ?!

Človek hitrê lahko zozida eden váraš na obláke, liki bi eden národ, brezi vadlŭvánja mogao biditi. (Plato.)

kani. Eden kŭkél je vŭ nastrégao z papéra i dosta bole béli je bio, kak materé obráz, ali pa moje srakice golér.

Tak sem mislo, ka smo bogáti grátali, ár sem pred tém ešče nigdár nê vido pri našoj hiži bëluga cukra. I v-tom sem tŭdi gvŭšen bio, ka je té cukar na moj račun priprávljeni, šteroga do mi po faláti dávali záto, ár sam se vu šŭli dobro obnášao.

Eden čas sem čakao, gda začnejo cukar deliti i da sem se nê mogao včakati — nê je dosta dní preteklo — pogledno sem, jeli je itak tam? Teda je že falilo žnjega.

Tak sem mislo, ka mi ga te ménši bráček nosi tá. Mestotoga, ka bi materi povedao, sem si mislo, ka tak včŭnim, kak je pôleg mojega mišlénja moj bráček činio. Doj sem vtrgno žnjega edno grŭdičko i hajda znjim — vŭ vu vinják, i tam sem ga potrŭskao.

Cukra žmáh mi je vu lampaj ostao. Drŭgi dén sem ga pá pogledno, naj znam kak stoji cukar? Gori zosêkanoga sem naišao.

No, tó je pač fánjno delo — sem si mislo — zdá ešče menje vzemejo na pamet, či de žnjega eden eden faláček falio.

Tri, štiri, desét dní je tó tak teklo. Zdá sem že prevideo, ka je nê meni bio tá nalečeni, ali lakota je môč vzéla nad menom.

Te štirinájseti dén je že samo eden faláček bio žnjega. Toga zagvŭšno že nedo iskali — sem si mislo i té je tŭdi za ovimi odišao.

Ešče sem ga niti nê doj pôžro, ka so mati gori ôdprli dveri i notri stôpili, davéči se od težkoga kašlánja.

— Idi, moj sin, zakŭri v kŭnji, na stolici náideš eden máli čaren piskrič, napuni ga z vodŭv i segrê jo, da de vrêla; z poda prinesi doli z bezovim cvêtjem začko, vzemi žnjé z prstmi

Jezuš, milošče trák...

Jezuš, milošče trák,
Dúše kinč dragi,
Vretina radosti,
Nagni se k meni.

Zgledni se smileno
Na ovcô tvojo.
Ti sam me potrôštaj,
Vbôgo sírôto.

Tü so samo skuze,
Láž i nevola.
Pri tebi se svetli
Radost blájženstva.

Zbriši moje grêhe
Vu tvojoj krvi,
Naj miné na veke
Srditost Očë.

Dáj, naj Tvoje rane
Ino mantranje,
Bodejo nôč i dën
Moje vüpanje.

Tebi ščëm živeti,
Samo Tvoj bidti,
Čelo bivost mojo
Tebi šenkati.

Naj tvoja lübézen
I vörno srcé
Prôti nébi ravna
Vse moje željë.

Daj na tô Tvoj Amen,
Moje vesélje.
Čëst i dika Tebi,
Zdá i na veke.

SILVANUS.

Spodobnosti od nedele.

Eden orság je témbole blagoslovení, kém-
bole drži nedele svoje.

*

Eden národ rávnotelko krstšanstva mã, na-
kelko preštima nedele svoje.

*

Svët je spodoben brez nedele k takšemi
človeki, šteri se nigdár nesmejé, k takšemi leti,
štero nema korin.

*

Liki ta zemla od sunca, tak ti vsakdenš-
nji dnévi od nedele vdábalo svetlost, žitek i
blagoslov.

*

Detinske lübéznosti prelëpo példo sta
skázala Cleobis i Biton, grčkiva mladénca, šte-
riva sta pred Kristušovim rojstvom živela. Gða
je njidva mati nateliko obstarala, ka je več nê
mogla hoditi po svoji nogáj: njëniva dobriva
siná sta jo na edna mála rôčna kôla posádila i
tak sta jo pelala gori vu cërkev, kelikolikrát
se je tá želeta.

edno malo i notri vrži v vrëli krop, ništero mi-
nuto naj vré, potom pa prinesi notri.

Hitro sem včino, kak je zapovëdano bilô.
Gða sem v hižo prinesao piskrič, mati so že
v posteli ležali. Pri posteli je bio djáni eden
stolec, na stôlci edna bëlo oblejána šalica.

Daj mi esi piskrič, vë jas ocedim; tečas
potégni vö omára srëdnjo kíšto, tam náideš
zdrobleni cukér, prinesi žnjega dvá faláčeca. Li
hitro, moj drágl sin, ár včasi vmerjém.

Obráz mi je žerjávi grátao, kolena so mi
drgetala, za vöpotégnjeno kíšto sem se mogao
prijëti, naj vküp nespádnem.

Ali zlo, štero je že zraslo vu meni, me je
pokrëpilo. Na pomôč mi je poslalo dëvanje. Z
obráza mi je nanágl lehnola odávajôčá erdečina;
hválo sem vüpao dati Bôgi za dobleno môč, ali
srcé mi je glasno bilo.

Vse sem semtá premetao i k koncovi sem
nika nê naišao.

Jeli že nesëš, moj sin? — so nemirovni
bili mati — razhladi se herba thë.

— Nenáidem — odgovorim, na štero so
mati doli stôpili z postelë i po mrzлом srdtëli
prišli k omári.

— Da si nepríličen, sinek, vëm je pa eti v
kôti, samo ka ti nekriči! — so pravli i na ime-
növano mesto ségnoli i vö vzëli prázen papér,
v šteroga je cukér zasúkani bio.

— Šteri váj je znoso tá cukér? — so pravli
sigurno i šercávali mi obráz,

Dëvanje mi je môč dalô. Tak nesrámen
sem grátao, ka sem njim v ôči vüpao glëdati i
mirovno odgovoriti:

— Nevëm, nê sem ga vido i niti sem nê
znao, jeli jeste tü cukér, ali pa nê?

Nesrámnost je porodila jálnost.

Držinčeta smo nê meli. Telko sem znao,
ka do menčo na méae, ali na brátšeka metali.

Pozvánje.

Vu iméni Lendavske evang. gmajne z tem pozávamo vse dráge verebrate i dobročinitelje naše na velki radostni svétek posvetšívánja naše nôve cerkvi 16 ga septembra.

Cerkev blagoslovíjo naš prezvišeni g. púšpek Dr. Popp Filip iz Zagreba. Nazôči bode več gg. dühovnikov.

Boža slúžba se začne ob 10 ti vóri v cerkvi i túdi odzvúna církví.

Strúkovski goslarje i naša domáča dalárda bodejo pri Božoj slúžbi sodelali.

Program se na den posvetšívánja dobí pri cerkvi. Zavolo mést v cerkvi i drúge dróvnosti je pitati pri gg. dühovnikaj.

Bôg zná, gda bode v Vašem življenji ešče eden tákši radostni svétek v Prekmurji, záto Vás prav srčno zovemo: Pridte i radújte se z temi radúvajóčimil

Lendava, 1934 avg. 10.

SKALIČ Š. düh.

VUKAN L. inšp.

Misli.

Či eden národ nepobožen postáne, té nje-mi lahko zrendelújete grobsko zvonenjé.

(Naumann.)

*

Sunce vtrgne z nébe, sprotoletje odvzeme z leta, ki z šóle vóltira versko včenjé

(Trotzendorf)

Rázločni máli glási.

Radosti glás. „Gospôd je z menom i me-ni na pomôč; záto bom vido, ka želém nad odúrvávci mojimi. Bole se je sloniti na Gospod-na, kak vu lúdi vúpati. (Žolt 118, 7 8.)

Cononica visitatio. Poleg cerkevne usta-ve ino vorcanov naš gospon púšpek se priprav-lajo k prvoj svojoj uradnoj generalnoj vizitaciji, ob šteroj priliki obiščejo vse fare ino filije. Na toj pôti ji bodo sprevájali občinski cerkveni pre-sident ino senioratno predsedništvo.

150 létница. Evang. cerkvena občina v Torži (Bačka) aug. 24—27-ga bode svetila 150 letnico obstoja z jáko bogatim redovékom.

Gustav Adolfa drúštvo v Nemčiji sept. 9—11. bode melo svoje 78. glávno správišče v Königsbergi.

Desét létница. Naš stánjovski roják, Smo-diš Števan, so v Ameriki po svojoj vrlosti i paščlivosti dühovniško čest doségnoli ino tó lè-po, ali rávno dnes páli celo težko pozvánje že desét lét spunjávalo. Njihovi dobri i zahválni verníci v Pert-Amboyi i z Newarka so ji ob toj prilíki jul. 1-ga z velikov radostjov pozdrávlali i ji vse osípali z svojoj lúbéznostjov. K tím po-zdrávlajóčim se túdi mi k tém ráj pridrúžimo, ár so Szmodiš Števan túdi vréli širitel i réden plačitel naši štapov. Bôg Ji obdrži, da bode ešče dugo lahko oprávlali svojo verno šafarú-

Či pôleg deteče naváde ednáko na drúgoga po-lisnem, teda sebé postávim krivoga. Tak sem vúpazno odgovoro:

— Dobro znam, ka je med nama te eden kriv, ár drúgoga nega pri hiži, što bi ga odne-sao. Ali jas z dobrov dúšnovéstjov lahko povém, ka sem ga jas nê, ár sem nê znao za njega.

Tô je bilô moje prvo laganje. I záto tém-bole grêšno, ár so mati dobro poznali mojo odkritost, popolno so mi vervali i tak je pot-várjanja celo bremen ménšega brato težilo.

Razdrastšeni so se v postelo vrgli, med šterim se je stolec tá obrno, piskrič, šalica sta se doj skobácala, potrla i zdržétek žnjidva je tá raztekao.

Té kvár je mater ešče bole razdrasto. Si-romácke smo bili i škoda je šest — sedem gro-šov vóznesla. Kašel si je môč vzéo nad njimi. V gúti je ji dáviló, oči so se njim preobrnole,

krv se njim je v glavô súnola, žile nadúle, sku-zili so se.

Nê sem mogao jókati, nê sem vúpao ova-diti, pa bi mi srdcá odpústili.

K njim sem stôpo i za glavô ji prijaó tak, kak je návada, či štoj vó ščé metati. Nji man-tra me je na teliko bolêla, tak da sem z čisto-ga srdcá želo, naj pokaštiga Bôg onoga, ki je mojoj dobroj materi tó britkost spravo. Rad bi bio i nebi máraó, či be me Bôg zdá že poka-štigao za toga volo, naj bi se li pá samo za nedúžnoga mogao praviti.

Materi je moje zaklinjanje, odpovedávanje jáko húdo spadnólo, ár je tákše pri našoj hiži do eti mao nê bilô čúti. Súhe prste so sirôta gori zdígnoli i protili se mi: „Ne gúči, — so pravli zdavécim glásom — ár nevêš koga kunêš!“

Kak se njim je malo mantra poménšávala, sem črepnjé gori pôbraó i vó odnesao na smétje.

Na dvorišči je smehéč bēžao k meni máli brátšek, v ednoj róki lesení meč, v drúgoj pa leskov jahanec držéči; na glávi je meo erdéčo

vanje verníkom na dobro, Božemi iméni na díko, familiji svojoj na bláženstvo!

Žalostna oblětnica. Pred dvajsetimi lětmi je vŏvdárila svetovna bojna. 20 lět, ka so se gjenoli cvetni vláki i odpelali naše sini na žétvo smrti. Mislímo si z pieteto i z zahválnostjov na tiste, ki so odišli i nē prišli nazáj nigdár. — Ali mislímo si z boleznostjov tūdi na tō, ka dnes páli tam stoji svět, gde pred 20 lětmi, ár smo se nē obrnoli proti Bōgi z istínskŏv pokōrov, ár dnes tūdi odŭrjavamo edenovoga i Boží zákon z nogami tláčimo.

Pieteta. Zahválni vernici Puconske fare so z svojimi samovolnimi dármí pripomogli, ka se je dostojen grobski spōmenek postavo na puconskom cintori počívajōčemi vernomi dŭhovnomi pastéri, Porkoláb Gjuli. Ob toj prilíki t. m. 26-ga spomíska predga bode v Puconskoj cěrkvi, po božoj slŭžbi pa blagoslovítev grobskoga spomeníka na cintori.

Hindenburg Pavel nemški držávni president, legendárni junak svetovne bojne je vu 87. l. starosti svoje mrō. Njegov zádñjen govor k Müller držávnomi pŭšpeki je ete bio: „Poskrbíte se, da vu Nemčiji Kristuša predgajo.“

Puconski cěrkveni vrt je letos páli lepše líce zadōbo. Njegovo précímbo celō podigáva 12 bělo emajlirani klopi, štere je fáрно vrēlo žensko drŭštvo notrispravilo.

Krnci. Naša mála vēs je aug. 12 ga pozdignjeni ōsvetek mēla. Naša ogengasilna četa je svetila svojo desětlětnico i na tē spomín je gorpostavila prijěten gasilski dom, šteroga so naš puconski dŭhovnik blagoslovili ob toj prilíki. — Lěpo popěvanje so vodili na slŭžbo vsigdár gotov naš šolski ravnatel Rátkai Ōdōn. Dosta národa, 12 ogengasilski čet je bilō nazōči, ali posebno nas je veselilo, da med drŭgimi vodilnimi možmi ogengasilcov so nas tūdi obiskali naš lŭbleni národní poslanec, g. Benko Jožef, kak župni gasilski načelnik sreza soboškoga.

Nōva mapa Prekmurja. Klub prekmurski akademikŏv je vŏdao nōvo mapo Prekmurja. Áldov, trŭd, cio je hvále i pripoznanja vrēden. Pri površnom g'ėdanji na tō nōvo mapo pa nam taki v ōči vdárijō ništerne vėkše hibe, celō vu verskom i národnostnom poglėdi. Med drŭgim: v G. Slaveči je nē zamerkana evang. cěrkvev, v Sebeborci je nad 80% evangeličánv i so sploh nē zamerkani; v Šálovci je približno dvakrat telko evangeličánov, kak r. katoličánov, oznaenje pa káže, dabi samo eden dober trětji tao bio evangeličánov. — V Čikěčka vėsi, na Hodoši, v Kruplivniki, v Pordašinci, v Prosenjakovci je nad 80% madžarov, poleg mape jih pa ali sploh nega, ali komaj do 15%. Pač níkše človeče delo je nē i tūdi nemore bíditi popolno.

papérno škrepo, štere dúgi pantlik je semtá plahotao. Njega vedrni obráz je malo nē gori počō, on je ešče nē poznao níkše skrbí. Pred dvema tjědnoma sem ešče jas tūdi tak nedŭžen bio, ali zdá že velki človek, ki zná, ka je nedŭžnost, što že má pōmen od toga, ka je bilō ono: dobroga i hŭdoga znánja drēvo!

Dostakrát sem čŭlo od dŭšnevěsti; nē samo ednōk sem ōčo pitao i proso, naj mi razložijo, ka je tō? Na štero so mi etak odgovorili: „moj sin, bár bi kak nájkesnē spoznao tō!“ — Zdá že znam!

— Brátšek je z ostrōgívaŏ jahanca i z mečom esi i tá sekao.

— Mekni se labanc, ár te včasi doj vsečém!

— Hėnjaj z noríjov! — sem ga pográjao — mati so nam jáko betěžni, herbathē so šteli pít i níkák njim je spokradno cukar. Tō je bogme nē bilō lepō od tēbe, zdá nam že vmerjējo i neboš prisiljeni po sobotaj pri kōpanji jōkatí, ár níkoga nede, ki bi vodō segrėvaŏ.

Komaj sem mogao tō nesrámnŏ i neprá-

vično potvárjanje vŏpovedati. V gŭti me je škřábalo, lampe so se mi napunile z keljěčimi slínamí, nōs mi je kíh mantraŏ, skuzé so me pobíle. Zajōkao sem se, ali ešče hŭši sem grátao. Brátšeka ōči so se z skuzami napunile, lampice so njemí drgetale, tá je lŭčo meč i leskovo šibo i v hížo je bežao k-materi se tōžít, ka ga brat z kém potvárja.

Odposláni je.

Pojbíč se je doj seo na kŭnjske dveri prag i britko se je jōkao. Jas sem pa v ogradčėk sō i po njega pōti sem gori i dolí hodo. Zdá bi tak pravo: ka sem se sėtaŏ. Tak mislim, ka je tō tūdi edno znamēnje bilō moje nedŭžnosti črbine. Dēte se zménja, skáče, drče, pernjá, v práhi se pepeli, ali ne hodi gori-dolí brezi cila, tō je tō ne pošetáva se; što se z pošetávanjem má šegō cěle vŏre razveseljávati, on že pozna grėh, ali bi ga pa rad spoznaŏ.

Sėtaŏ sem se. Priprávlaŏ sem se na tō, či do me ōča naprėjemáli. Na eto tō, na eto patō odgovorím; tak bom se obnášao, tak držao i probao sem si obráz premenjávati. (Dale.)

Vrlo moravsko evang. žensko društvo je na D. Lendavsko evang. cerkev ponoven dár, 300 Din poslalo i je tak darüvalo vsvküper 500 Din. Plemenitost toga društva naj Gospodin Bôg blagoslovi!

Püconska evang. gmajna je 60 Din darüvala po zlátoj knigi na Lendavsko ev. cerkev. Bôg njê stôkrát povrni!

Židovov je na svêti l. 1932 15 milion 870 jezero bilô. V Europi ji živê 9 mil. 886 jezero, v Ameriki 4 mil, 823 jezero, drügi pa indri po svêti.

V Austriji je l. 1933 270.604 evangeličanov bilô i 13.076 kalvinov. V Beči samom je bilô 89.156 evangeličanov. V etom leti (1934) je že 24.000 pápincov stôpilo v evang. cerkev i več jezér ji more čakati na sprimljenje po etomtoga.

Na Španjolskom so evangeličanci dûga stô leta težki šorš meli. Pripoznâna vôra je samo r. kat. bila. Zdâ pár lét pa vse vadlûvánja ednáko slobodo májo. Letos je veliki evang. gjûlêš držâni v glâvnom mesti, v Madridi. Držâva je na železnica j falešo vožnjo dála — zdâ obprvim — onim, kí so na gjûlêši taovzéli. Na gjûlêši so naprêdâvanje meli tûdi trijê, prve r. kat. dûhovniki (med njimi eden nikdašnji ježuít), kí so spoznali právo sveklôčo Kristušovoga evangeliûma. Gjûlêš je na rádio tûdi čúti bilô.

V nemškoj evang. cêrkvi 75.000 vözevčeni delavcov stoji v slûžbi znotrêšnje misije (šírítev krêstšanske lûbézni, okrepítev malovôrni itd.) Samo diakonis je 47.000.

Gornja Slaveča. Na jul. 29. obdržânom gmânskom gjûlêši je ednoglâsno bio odebrâni za občinsko oskrbniško čêst Nuskova: Šárkânj Franc, posestnik. Aug. 5. je bio med božov slûžbov pred Gosp. sv. oltârom svečano prisêžen za nôvo čêst. G. dûhovnik so z I. Kor. 16, 13. veršûši stojêčemi rečmi: „Verostûjte, stojte vu veri, možjê bojdite i močni bojdite,“ pozdrâvali toga nôvoga čestníka. Želêmo etomi nôvomi delavci, ka z verebratínkov lûbéznostjov spuni svoje nôvo pozvânje i naj verostûje i močno stoji vu veri i neopeša vu svojem pozvânji, kak njegovi prejšnji verebrati!

Turobni glâs z Gor. Slavečke fare. Ostâvila je nás v preminôčem mêseci: z Kuzme Fartek Ana roj. Kisilak, dne 11. juliâ, vu 78 leti starosti. Naj počlva vu miri!

Puconsko mladinsko društvo po nedelaj popoldnévi ob 2-ma vôroma má svoje sestanke. Njegovo delovânje se záča oživâvatí. Jonaš Števan diakonuš vodi popevanja; enkrat je je vodila na počitnica j bodoča Krančič Ana diakonisa. Dûhovnik Biblijo razkládajo. Predâvanja so meli zâdnji mesec: Flisár Károl predsednik, Banfi Štefan vuč. cand., Vlaj Vilma sêdmošolka, Benko Mária vučitelica, Luthár Ádám dûhovnik; deklamálivala je Goričan Gizela. — Mladina, li prihajaj! Nebodeš žalûvala.

Samovolní dâri na goridržânje Dûševnoga Lista: Rátkai Odôn š. ravnatel Andrejci 20 D, Bükvič Franc trg. Križevci 5 D, Kološa Jožef sabô Puconci 5 Din. — Radi bi nadaljávali! Srdčna hvála!

Turobni glâsi. Odsellili so se zâdnji mesec z Puconske fare vu večnost: Banfi Ivan v Moščanci, star 64 l., Janža Franc v Brezovci, star 43 leta, Jonaš Števan v Predanovci, star 61 leto. Pri sprêvodi teva zâdnjiva so nazoči bilê ogengasilske čete z veči sosedni vesnic i Šiftar Franc, dotično Vratarič Mikloš načelnika sta tûdi vzela pri grobi genlivi slobod od lûbléniva továriša. — Naj májo sladtek grobski sên i blâženo goristanênje!

Dâri na Diački Dom. Kološa Franc Miškolc (Puconci) na sp. oče kot odkûpnino venca 50 D, Kološa Jožef sabô Puconci 10 D, z-Gederovec Krânjec Peter oštarjâš so, kak vsáko leto, tak tûdi eto pôť darüvali na dijački dom 50 Din. Za lepi dâr naj vzemejo našo toplo zahválnost, od Gospodna Bogâ obilen blagoslov!

Dâri na Lendavsko evang. cêrkev. Vêš Vadarci, Dervarič Štefan, Vlaj Jožef, Benkič Štefan 10—10 D; Kûzmič Mihal 12 D; Gjergjêk Mihal, Vlaj Matjaš, Bertalanič Jožef, Bakán Štefan, Kisilák Karolina, Merklin Franc, Benkič Alojz, Vrečič Ivan, Máček Matija, Máček Franciška, Kušar Franc, Bertuš Jánoš, Merklin Štefan, Tanácek Štefan 5 5; Poredoš Štefan, Potočnjek Franc, Potočnjek Matjaš, Tanácek Anton 4—4 D; Svetanič Franc, Sočič Mihal, Kûzmič Károl, Dani Ivan, Fujs Katarin, Dervarič Kalman 3—3 D; Vlaj Mihâl, Petek Verona, Lovenjak Mihal, Dani Štefan, Gjergjêk Franc, Vulkan Kalman, Dervarič Aleksander, Poredoš S., Potočnjek Alojz, Potočnjek Ivan, Nemec Štefan, Dervarič Ivan, Merklin Mihâl, Máček Štefan 2—2 D; Marič Kalman, Pintarič Leopold, N. Sandor, Merklin Janez, Tanácek Alojz, Benkič

Franc 1 25 D, vsevküper 201 25 Din. Poberáča: Dervarič Kalman, Gjergjek Mihál. — Vés Kruplivnik: Železen Štefan 10 D; Šparaš Janez, Frumen Mihál, Železen Franc 5—5 D; Nemec Štefan, Nemec Marton 4—4 D; Nemec Janez, Šparaš Mihál 3—3 D; Nemec Mihál, Hajdinjak Jožef, Kisilák Trejza, Brgles Franc, Šparaš Mári, Gomboc Geza, Bertalanič Jožef, Rogač Janez 2—2 D; Benkič Janez 1 D. Vsevküper 56 D. Poberáč: Šparaš Jánoš. — Vés Poznanovci: Lovenjak Jožef, Kisi'ák Jánoš, Melin Mihál 5—5 D; Lovenjak Franciška, Lovenjak Jožef 4—4 D; Cár Aleksander, Cár Ivan, Lovenjak Janez, Lovenjak Franc, Kisilák Jožef, Gjergjek Janez, Gjergjek Marija, Kisilák Jožef 3—3 D; Cár Franc, Lovenjak Mihál, Bačič Franc, Gjergjek Štefan, Cár Štefan, Bačič Ivan, Cár Franc, Beznez Janez, Kisilák Josip 2—2 D. Vsevküper 65 D. Poberáč: Cár Franc. — Vés Radovci: Šeruga Al. 15 D; Lulhar Marija, Bertalanič Matjaš Hári Jánoš 10—10 D; Kisilák Štefan 9 D; Bertalanič Štefan 7 D; Baša Mihál 6 D; Šeruga Jožef, Bernjak Franc, Dervarič Ivan 5—5 D; Bertalanič Štefan, Bertalanič Janez, Železen Mihál, Železen Franc, Melin Jožef, Melin Franc, Šeruga Štefan, Šeruga Ivan, Šeruga Ana, Šeruga Mihál 4—4 D; Železen Jožef, Kodila Mikloš, Baša Kálmán, Baša Mihál, Dervarič Mikloš, Dervarič Mihál, Cár Mihál 3—3 D; Dervarič Franc 2 50 D; Huber Franc, Železen Franciška, Nemec Štefan, Melin Mihál, Cár Ivan, Cár Janez, Cár Terezija, Šeruga Ivan, Dervarič Mihál, Smodiš Frans, Dervarič Franc 2—2 Din. Vsevküper 167 5 D. Poberáč: Dervarič Štefan. — Vés Zenkovci: Hodošček Lajoš, Šparaš Šandor, Vljaj Štefan, Dervarič Terezija, Vučák Štefan, Šiftar Šandor, Barbarič Šandor, Hodošček N. (12 št.) 10—10 D; Perkič Štefan 6 D; Pavlič Kálmán, Veron Ludvig, Barbarič Franc, Šiftar György, Vukan Franc, Sapáč Štefan, Roudi Franc, Obál Matija, Lončar Franc, Vukan Marija, Dervarič Mihál, Hodošček Mihál, Hodošček Mikloš, Idič Štefan, Dervarič Franc, Sapáč Franc 5—5 D; Sočič Jánoš, Norčič Franc, Roudi Franc, Vučák Štefan, Benko Franc 4—4 D; Pavel Kolman, Šiftar Ivan, Roudi Štefan, Hodošček Franc, Norčič Štefan, Dervarič Ivan, Baler Kálmán, Vrečič Štefan, Makári Štefan, Vučák Franc, Lončar Šandor, Benko Matjaš, Fujs Mihál, Hodošček

Kálmán, Keréc Štefan, Bencik Šandor, Kočar Štefan, Barbarič Mihál 3—3 D; Cipot Ludvig, Šiftar Ivan, Poredoš Ivan, Poredoš Štefan, Sakovič Ivan, Pintarič Štefan, Bakán Mikloš, Barbarič Károl, Obál Jožef, Hodošček Mihál, Sever Máijáš, Barbarič Jožef, Benko Mariška 2—2 D. Vsevküper 270 D. Poberáča: Sapáč Šandor i Franc. — Tak je v Bodonskoj gmajni na našo cerkev 2 094 75 Din. prišlo vküper. Zvün toga so Strúkovski ev. goslarje šenki igrali pri posvetšúvanji zvonov pod vodstvom g. vuč. Bako Karola. — Vsem našim Dobročinitelom v Bodonskoj gmajni srca želemo obilen Boži blagoslov za njihovo nam vóskázano verebratsko lúbézen! — Sk. düh.

Italija. Dr. Garetta Julija rim. kat. vere púšpeka je pápež za púšpeka v Bolivijo kandiderao. Garetta je na svojoj službenoj poti dugši čas v Rimi bio, naj spozna pápežtva cérkevne i politične cile. Náshaj njegovi opazovanj je tó bio, ka je svoje vidme, štere je od právoga krstšanstva hráno, né znao vküpzglihati z vnógimi dogmami pápežtva i nasledúvavši primárjajočo reč dúšnevěsti svoje, je njemi ponúdjeno čest né prevzeo, nego je vóstopo z pápežke cérkvi i je pri episkopáliškoj cérkvi sprijao prosto dúhovniško slúžbo. — Dvá rim. vere dúhovnika so za volo protidržavnoga činenja deportirali.

Austrija. V Neumarkt Kallheim vesnicaj je né dávno 200 kmetov i obrtnikov vóstopilo z r. kat cérkvi, ár je branauski šinjor-plebánoš blagoslovo ono rožjé, z šterim so nikaj prle heimwehrovski lúdję vmorili Köstlinger Jánoša národnosocialističnega vojáka z Neumarkta. Od aktuša blagoslávlanja so ešče kēpe túdi prinesli r. kat. listi.

Holandija. Jul. 10 ga je minolo 350 let tomi, ka je protestantske vavlúvánjske slobodšćine velikoga junáka, Oranianskoga Vilmoša, eden ježút dolistrela.

Španjolskiorság. V Madridi je nádávno bila orsačka razstáva knjig. Angleško i Zvonešnje túváristvo za Biblije je túdi razstavilo svoje Biblije. Šator túváristva je pogledno minister-president túdi, komi je túváristva tamošnji zavúpnik ob toj priliki edno précimbno zvezano Biblijo prekdao. Na razstávi knjig je Biblija bila nájbole iskana kniga. 8 oséb je moralo vóobslúžávati veliko vnožino küpcov. Víše 10,000 eksemplárov so odali.